Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

de te domine d̄ ꝙ̄am vniuſorum finem tpe conſi
dent quoniam tu quidem mōmnibꝫ que agimus
finem intencionis magis quam actum opacionis
attendis Cumqꝫ hec diligenter conſidero domine
deus meus tribulis ꝛ iuſtus timore pi ꝛ ingemi tu
bore confundor quoniam magna nobis eſt vndā
nāmas mē viuendi qui amicā facimus aīi oc̄los
iudicis amicā cernentis

Cap. 15
Quod hō se mit ſpi ſme di
gra.

Ortiſſime magnipotens deus ſpi
tuum vniuſe carnis cuius oculi
ſup omnes nias filiorum Adam
adie natiuitatis eorum ut reddas
vnicuiqꝫ ſcm opa ſua bona uel
mala Oſtende michi ꝛ confitear ē
pauptatem meam quoniā dixi
quod eſſem ꝛ nullus egerem ꝛ neſciebam quod eſſē
pauper ceus miſer ꝛ miſerabilis Credebā
me fore aliquid cum michil eſſem dixi ſapiens
efficar ꝛ ſtultus fīus ſum Cogitabam eſſe omni
potens ſed deceptus ſum ꝛ nudeo nunc quod dīnum
tuum eſt ſine quo michil poſſumus facere Quia niſi
tu domine cuſtodieris ciuitatem fruſtra vigilat qui
cuſtodit eam Sic do michi me ut cognoſcām quia de
liquiſti me ꝛ pbaſti me non ſcm te quod non cogno
ſceres ſed pme ut cognoſcām te ꝙ̄am ut dixi dñe
me credebam me aliquid fore cume exiſtimabam
me ſufficē pme nec putabam quia tu regebas me
donec aliquantulum elongaſti ame ꝛ cecidi ſtatim
inme ꝛ nudi ꝛ cognoui quoniam tu regebas me
ꝛ quod cecidi fuit cume ꝛ quod ſurrexi fuit exte
Aperiſti michi oculos lux exceaſti me ꝛ illuminaſti
Et nudi quoniam tempnacio eſt nica hominis ſē
timm ꝛ quod gloriam non ualeat in conſpcu tuo
omnis caro nec iuſtificatur omnis viuens